Dosarul nr. 5r-6488/2025
4-25148181-12-5r-21102025

H O T Ă R Â R E
În numele legii

17 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
R/Agentului constatator Evghenii Mangîr
În lipsa, însă cu respectarea citării legale a:
R/Petiţionarei S.R.L. ,,Ultracom Electronic" Alexandru Filimon

A examinat în şedinţa de judecată publică contestaţia depusă de administratorul ***S.R.L. ,,Ultracom Electronic",*** Alexandru Filimon, ******,* împotriva procesului - verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938 şi a deciziei de sancţionare din 26.09.2025 în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, întocmite de către agentul constatator, din cadrul Direcţiei Monitorizare şi Documentare Trafic Rutier a INSP al IGP – Gurduz Elena, instanţa

c o n s t a t ă :

La data de 26.09.2025, agentul constatator din cadrul Direcţiei Monitorizare şi Documentare Trafic Rutier a INSP al IGP – Gurduz Elena, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938 din 26.09.2025 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care S.R.L. ,,Ultracom Electronic", în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, a fost sancţionată cu amendă în mărime de 14 (paisprezece) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 700 lei (şapte sute) lei, fiind reţinut în sarcina acestuia că, la 10.08.2024, ora 18:31, în mun. Chişinău (Budeşti), proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare, nu a comunicat în condiţiile art. 443 prim alin. (2) din Codul contravenţional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia constatată cu mijloacele tehnice certificate/omologate şi/au cu mijloace de măsurare adecvate si verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative. Ignorând prevederile art. 16^1 alin. (1) şi 443^1 alin. (2) din Codul contravenţional al Republicii Moldova nr. 218/2008.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938 din 26.09.2025 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, administratorul ***S.R.L. ,,Ultracom Electronic",*** Alexandru Filimon, la data de 13.10.2025, a depus contestaţie în adresa Direcţiei Monitorizare şi Documentare Trafic Rutier, solicitând

anularea procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938 din 26.09.2025.

În motivarea contestaţiei, autorul acesteia a indicat că, la data de 26 septembrie 2025 agentul constatator din cadrul INSP al IGP, ofiţerul superior Elena GURDUZ a întocmit în privinţa S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC" un proces-verbal cu privire la contravenţie în baza art. 236 alin. (1) Cod contravenţional. Astfel, agentul constatator a imputat contraveninetului comiterea faptei contravenţionale de depăşire a vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum. Drept urmare, agentul constatator a aplicat Contestatorului sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în mărime de 14 u.c. (700 lei).

Invocă că, cu acţiunile agentului constatator nu sunt de acord, consideră că procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legislaţiei în vigoare, iar Decizia de sancţionare emisă în temeiul acestuia contravine direct legii, fiind astfel lovită de nulitate. Din acest motiv solicită anularea actelor procesual-contravenţionale întocmite şi încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC".

Cu trimitere la prevederile art. 236 şi art. 17 Cod contravenţional, indică că, persoana juridică nu poate fi subiect al contravenţiei imputate.

La caz, S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC" a fost tras la răspundere pentru pretinsa încălcare a art. 236 Cod Contravenţional, care nu prevede sancţiune pentru persoane juridice. Cu alte cuvinte, legiuitorul a considerat alogic de a sancţiona o entitate abstractă (persoana juridică) pentru comiterea contravenţiei de depăşire a limitei de viteză, aceasta fiind imputabilă conducătorului mijlocului de transport. în pofida acestui fapt, agentul constatator a întocmit procesul-verbal şi a emis decizia de sancţionare anume în privinţa persoanei juridice. Prin măsurile sale, agentul constatator a acţionat contrar dispoziţiilor legale imperative.

Concluzia lor se bazează inclusiv şi pe jurisprudenţa constantă a instanţelor naţionale, precum Decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 4r-1451/2025 din 15 iulie 2025, prin care s-a stipulat: „*Colegiul penal atestă că potrivit sancţiunii pentru încălcarea art. 236 alin. (2) Cod contravenţional nu este prevăzută expres de legiuitor răspunderea persoanei juridice. Având în vedere prevederile legale expuse supra, Colegiul penal atestă că deşi legiuitorul a prevăzut în art. 16[1] Cod contravenţional răspunderea contravenţională a proprietarului vehiculului, totuşi această normă nu face derogare de la prevederile art. 17 Cod contravenţional, ci derogă doar de la prevederile art. 16 Cod contravenţional. Totodată, din interpretarea logico- juridică a prevederilor art. 236 Cod contravenţional, se atestă că subiect al răspunderii contravenţionale poate fi doar conducătorul autovehiculului care a depăşit limita de viteză pe un anumit sector de drum. În atare circumstanţe, Colegiul penal atestă că S.R.L. „Carsanir" nu întruneşte calitatea de subiect al răspunderii contravenţionale prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravenţional. (...) în circumstanţele expuse, este evident că persoana juridică nu este pasibilă de răspunderea contravenţională în conformitate cu prevederile art. 236 alin. (2) Cod contravenţional, astfel agentul constatator a făcut o încadrare juridică eronată a faptei contravenţionale, persoana juridică nefiind subiect al acestei contravenţii, or în partea specială a cărţii întâi nu se prevede expres sancţionarea ei.*".

Prin urmare, procesul-verbal şi decizia de sancţionare urmează a fi anulate, întrucât persoana juridică S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC” nu întruneşte calitatea de subiect al răspunderii contravenţionale prevăzute de art. 236 Cod contravenţional.

Mai mult, la pct. 6 din Procesul-verbal „*Fapta contravenţională*” agentul constatator a invocat că contravenientul în termen de 60 zile lucrătoare nu a comunicat în condiţiile art. 443^1 alin. (2) Cod contravenţional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia constatată. Ulterior, în baza circumstanţelor descrise, agentul constatator a imputat Contestatorului comiterea contravenţiei prevăzută de art. 236 alin. (1) - Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum.

Din cele relatate se observă că fapta descrisă în procesul-verbal nu corespunde componenţei contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional. În cuprinsul actului lipsesc circumstanţele de fapt esenţiale care ar confirma existenţa unei depăşiri a vitezei maxime admise de către persoana juridică S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC”. Astfel, nu este indicat unde, când, în ce condiţii şi cu ce mijloc de transport persoana juridică S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC”, ar fi comis pretinsa contravenţia imputată.

În consecinţă, imputarea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional s-a realizat contrar circumstanţelor descrise, ceea ce denotă caracterul nefondat şi contradictoriu al procesului-verbal sub aspectul situaţiei de fapt şi al contravenţiei imputate. Omisiunile agentului constatator afectează în mod esenţial temeinicia şi legalitatea actelor procesual - contravenţionale contestate, motiv pentru care acestea urmează a fi declarate nule în baza art. 445 alin. (2) Cod contravenţional.

Cu trimitere la prevederile art. 382 şi art. 384 Cod contravenţional, a indicat că, în speţă, agentul constatator nu a citat şi nu a înştiinţat contravenientul despre existenţa/pornirea procesului contravenţional în privinţa sa, precum şi despre fapta imputată. Actul de acuzare nu este însoţit de dovada expedierii şi inclusiv recepţionării de către contravenient a citaţiei respective. Astfel, până la adresarea în instanţa de judecată cu prezenta contestaţie, contravenientul a fost privat neîntemeiat de dreptul său la apărare. Or, contravenientul urma să beneficieze de posibilitatea de a cunoaşte despre: pornirea procesului contravenţional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi despre fapta imputată prin acesta, pentru a prezenta careva explicaţii, obiecţii, probe, etc. în apărarea sa, conform drepturilor procedurale garantate de art. 384 Cod contravenţional.

Cu trimitere la prevederile art. 443 Cod contravenţional, a indicat că, în speţă, agentul constatator a indicat la pct. 14 că Procesul-verbal a fost încheiat „*în absenţa persoanei*”. Deşi a făcut menţiunea privind absenţa contravenientului, agentul constatator nu a considerat de cuviinţă să consemneze şi să certifice această circumstanţă prin semnăturile a careva martori. Totodată, agentul constatator nu a documentat motivele obiective ale lipsei martorului sau refuzul de a semna prin mijloace tehnice, aşa cum prevede expres legea. Astfel, agentul constatator a încălcat prevederile art. 443 alin. (6) Cod contravenţional, fapt ce atrage nulitatea actului, în temeiul art. 445 alin. (2) Cod contravenţional.

Cu trimitere la prevederile art. art. 7, 425 alin. (1), 375 alin. (1), 440 alin. (1), 442 alin. (1) Cod contravenţional, a indicat că, după cum rezultă din pct. 11. „*Anexe*”, la Procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu a fost ataşat nici un înscris (probă). În consecinţă, agentul constatator a imputat contravenientului depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe

sectorul respectiv de drum (art. 236 alin. (1) Cod contravenţional), în lipsa prezentării probelor capabile să confirme acuzaţiile aduse.

Cu trimitere la prevederile art. 374 Cod contravenţional, a indicat că, că actul de acuzare a fost structurat pe nişte presupuneri, ne fiind confirmate prin circumstanţe de fapt şi de drept şi ne fiind reflectate prin mijloace de probă. Sub aspectul elucidat este opozabilă norma art. 375 Cod contravenţional.

Principiul ce se deduce din dispoziţia legală citată „*in dubio pro reo*", este aplicat atât în practica constantă a instanţelor naţionale, cât şi în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului (ex. cauza *Anghel c. României, 2007, pct. 54: „sarcina probei revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului"*).

Prin prisma normelor relatate şi jurisprudenţei menţionate se atestă cert că, în materie contravenţională, sarcina administrării probelor aparţine exclusiv agentului constatator şi autorităţii care a aplicat sancţiunea. În concluzie, o simplă afirmaţie a agentului constatator, nesusţinută de probe obiective, nu poate servi drept temei pentru tragerea contravenientului la răspundere contravenţională.

Cu trimitere la prevederile art. 445 Cod contravenţional, a indicat că, numeroasele abateri de la normele legale comise de agentul constatator în prezenta speţă, afectează în mod esenţial fondul cauzei, întrucât au dus la: - constatarea arbitrară a contravenţiei; - aplicarea eronată a legii. Abaterile respective se manifestă în special prin:

a) imputarea faptei contravenţionale persoanei necorespunzătoare, contrar art. 17 alin. (2) coroborat cu art. 236 Cod contravenţional, care stabileşte expres că răspunderea pentru depăşirea vitezei de circulaţie aparţine conducătorului mijlocului de transport, nu entităţii juridice;

b) imputarea faptei contravenţionale contrar circumstanţelor descrise la încadrarea juridică;

c) neîndeplinirea obligaţiei de a cita şi aduce la cunoştinţa contravenientului fapta imputată conform art. 382 şi art. 384 alin. (2) Cod contravenţional, ceea ce a condus la încălcarea dreptului la apărare. În lipsa citării şi informării corespunzătoare, contravenientului a fost lipsit de posibilitatea de a-şi exprima poziţia, de a prezenta probe etc.;

d) lipsa consemnării şi certificării faptului întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie în „absenţa persoanei" prin semnătura a cel puţin un martor, în condiţiile art. 443 alin. (6) Cod contravenţional. Această omisiune afectează valabilitatea actului, întrucât procesul-verbal nu poate produce efecte juridice dacă nu este confirmat că persoana vizată a fost prezentă ori, în caz contrar, că întocmirea s-a făcut în mod legal, cu respectarea garanţiilor procedurale;

e) neîndeplinirea obligaţiei de a constata faptul existenţei contravenţiei imputate prin colectarea şi administrarea probelor prevăzute de art. art. 425 alin. (1), 440 alin. (1), 442 alin. (1) Cod contravenţional. În lipsa probelor concludente şi pertinente (înregistrări video, imagini etc.), fapta imputată se reduce la simplele afirmaţii ale agentului constatator, fără valoare probantă;

f) neîndeplinirea obligaţiei de a ataşa dovada expedierii în adresa contravenientului a solicitării privind comunicarea datelor de identitate ale conducătorului mijlocului de transport în condiţiile art. 443^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Toate aceste abateri constituie o încălcare gravă a normelor imperative de procedură, care afectează esenţial fondul cauzei şi compromit validitatea actelor întocmite. Având în vedere că aceste încălcări au dus la constatarea formală, nesusţinută prin suport probatoriu, şi la sancţionarea persoanei necorespunzătoare, Procesul-verbal cu privire ia contravenţie şi Decizia de sancţionare, sunt lovite de nulitate absolută, în temeiul art. 445 alin. (2) Cod contravenţional.

În susţinerea concluziei face referire la Hotărârea Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018, prin care înalta Curte a statuat, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale, se bucură de prezumţiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, Curtea admite că pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă *ad validitatem,* trebuind realizate toate exigenţele de fond şi de formă.

Tot aici a menţionat şi Decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 4r-5466/2024 din 09 septembrie 2025, pronunţată în cauza S.R.L. „CARSANIR", prin care s-au reţinut următoarele: „*Colegiul penal apreciază, că agentul constatator formal a examinat cauza şi nu a determinat exact subiectul comiterii contravenţiei, avînd în vedere, că fapta de depăşire a limitei de viteză e comisă de către o persoană fizică concretă, care a condus mijlocul de transport. în timp ce în speţă, subiectul vizat este persoana juridică S.R.L. „Carsanir", entitate de drept. Iar, calitatea de proprietar asupra bunului nu echivalează cu autor al comiterii contravenţiei cu utilizarea acestuia, în mod automat. (...), contrar prevederilor art. 443[1] alin. (1) din Codul contravenţional, fără a stabili identitatea conducătorului auto, agentul constatator a decis a sancţiona proprietarul automobilului. (...) Or, în cazul de faţă, conjunctura că agentul constatator nu a respectat procedura de constatare a contravenţiei din domeniul circulaţiei rutiere prevăzută la art. 443[1] din Codul contravenţional, şi respectiv, pe cale de consecinţă, nu a stabilit identitatea făptuitorului, în prezenţa doar a materialul probator administrat, nu este de natura sa răstoarne prezumţia de nevinovăţie a S.R.L. „Carsanir", iar probele incerte administrate pe această cauză nu sunt în măsura să convingă instanţa de săvârşirea faptei anume de către persoana căreia i-a fost imputată Respectiv, de către agentul constatator, a fost eronat stabilit subiectul contravenţiei, instanţa de judecată stabileşte cu certitudine că atât procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT03 541213 din 13 iunie 2024, precum şi decizia de sancţionare din aceeaşi dată, sunt lovite de nulitate absolută. Or, agentul constatator era obligat să determine subiectul contravenţional în limitele impuse de sancţiunea articolului citat.*".

Caracterul nul al actelor procesual-contravenţionale emise în privinţa S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC" se confirmă şi prin durata de timp în care acestea au fost întocmite de către agentul constatator. În esenţă, agentul constatator a expediat în adresa contravenientului mai multe procese-verbale cu privire la contravenţie. Urmare a analizei acestora, contravenientul a observat că actele procesual-contravenţionale au fost întocmite la un interval de doar două minute, şi anume: Procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria DCT04, Nr. 258071 - ora 14:52; Procesul-verbal cu privire la contravenţie Seria DCT04, Nr. 253938 - ora 14:54.

Această circumstanţă denotă în mod evident caracterul formal al constatării presupuselor contravenţii. În intervalul de doar două minute, agentul constatator nu putea, în mod obiectiv, să observe, să constate şi să documenteze două contravenţii distincte, să efectueze măsurările necesare, să identifice vehiculul, să indice datele în procesul-verbal şi să respecte procedura legală prevăzută de Codul contravenţional.

Întocmirea proceselor-verbale în mod automat sau mecanic, fără verificarea şi individualizarea circumstanţelor fiecărei pretinse contravenţii, contravine esenţei art. 440 alin. (1) Cod contravenţional. Lipsa colectării şi administrării probelor, urmată de succesiunea nerealistă în timp a proceselor-verbale, subminează cert legalitatea şi valabilitatea acestora.

Cu trimitere la prevederile art. 441 Cod contravenţional, a indicat că, în speţă, agentul constatator a procedat la sancţionarea S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC" pentru pretinsa încălcare a art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, deşi norma materială invocată nu prevede expres răspunderea persoanei juridice. Potrivit art. 17 alin. (2) Cod contravenţional, o entitate juridică poate fi trasă la răspundere contravenţională doar în măsura în care dispoziţia materială prevede expres o astfel de sancţiune. Aşadar, în lipsa unei prevederi legale care să stabilească expres răspunderea persoanei juridice pentru depăşirea limitei de viteză, agentul constatator era obligat să întreprindă măsurile necesare pentru identificarea făptuitorului real - conducătorul mijlocului de transport.

Totuşi, din materialele cauzei nu rezultă că agentul ar fi expediat vreo solicitare către entitatea juridică pentru a stabili identitatea conducătorului auto, precum şi recepţionarea solicitării de către entitate. În lipsa acestor înscrisuri, nu poate fi considerat că a fost identificată persoana care a comis efectiv contravenţia. Această omisiune reprezintă o încălcare a obligaţiei procesuale de stabilire a făptuitorului şi atrage incidenţa art. 441 alin. (1) lit. f) Cod contravenţional, care prevede încetarea procesului contravenţional în cazul în care făptuitorul nu este identificat.

Jurisprudenţa constantă a instanţelor naţionale confirmă acest raţionament, prin decizii precum cea a Curţii de Apel Chişinău nr. 4r-1451/2025 din 15 iulie 2025 (menţionată anterior), unde s-a reţinut că, în interpretarea logică şi juridică a art. 236 Cod contravenţional, subiect al răspunderii poate fi doar conducătorul autovehiculului, nu persoana juridică proprietară.

Întrucât agentul constatator nu a identificat făptuitorul efectiv şi a sancţionat în mod eronat o entitate juridică ce nu poate fi subiect al contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, procesul contravenţional urmează a fi încetat în temeiul art. 441 alin. (1) lit. f) Cod contravenţional.

Cu trimitere la prevederile art. 7, art. 375 alin. (1) şi art. 425 Cod contravenţional, a indicat că, tragerea la răspundere contravenţională poate avea loc numai în baza probelor administrate în modul stabilit de lege, care să dovedească existenţa faptei, identitatea făptuitorului şi vinovăţia acestuia.

În speţă, procesul-verbal contestat nu este susţinut de niciun înscris sau mijloc de probă care să confirme săvârşirea faptei imputate. Or, din anexa procesului-verbal nu rezultă existenţa vreunui document tehnic, imagini foto sau video, ori alte dovezi care să ateste depăşirea vitezei de circulaţie stabilite. Deci, agentul constatator nu a demonstrat existenţa contravenţiei, prin colectarea şi administrarea probelor în acest sens.

În consecinţă, simpla afirmaţie a agentului constatator, nesusţinută de probe obiective, nu poate constitui temei legal pentru aplicarea sancţiunii contravenţionale. în absenţa faptului contravenţional dovedit în modul prevăzut expres de lege, procesul-verbal şi decizia de sancţionare sunt nefondate şi contrare art. art. 7, 425, 440 şi 442 Cod contravenţional.

Astfel, încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC", în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, (nu există faptul contravenţiei) este pe deplin justificată şi absolut necesară, inclusiv pentru: repunerea contravenientului în drepturile sale; asigurarea respectării normelor imperative ale Codului contravenţional.

În final, pentru motivele de fapt şi de drept enunţate, conducându-ne de prevederile art. 448 Cod contravenţional, a solicitat admiterea şi satisfacerea prezentei contestaţii în modul în care aceasta a fost formulată.

În şedinţă de judecată R/agentului constatator Evghenii Mangîr, a declarat că, solicită respingerea contestaţiei ca fiind neîntemeiată, cu menţinerea deciziei şi a procesului-verbal cu privire la contravenţie a agentului constatator. A menţionat că, persoanele au fost informate despre încălcarea dată, au cunoscut despre solicitarea prezentării informaţiei cine sa aflat la volan care a fost receptionată de către S.R.L. „Ultracom Electronic" la data de 26 august 2024. Nu au răspuns la solicitare în termenul de 60 de zile, fapt pentru care amenda a fost aplicată proprietarului persoanei juridice, fără puncte de penalizare.

În şedinţa de judecată, R/petiţionarei S.R.L. „Ultracom Electronic", nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin scrisoarea avizul de recepţie anexat la materialele dosarului (*f.d. 34*), şi nu a comunicat motivele neprezentării, astfel, cu trimitere la prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravenţional, s-a dispus examinarea cauzei în absenţa petiţionarei, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

Audiind poziţia petiţionarului, examinând contestaţia înaintată în coroborare cu materialele contravenţionale prezentate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată consideră neîntemeiată contestaţia înaintată, urmând a fi respinsă, din următoarele considerente.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938 şi decizia din 26.09.2025, S.R.L. „Ultracom Electronic", a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, la 10.08.2024, ora 18:31, în mun. Chişinău (Budeşti), proprietarul vehiculului în termen de 60 de zile lucrătoare, nu a comunicat în condiţiile art. 443 prim alin. (2) din Codul contravenţional, identitatea conducătorului vehiculului cu care a fost săvârşită contravenţia constatată cu mijloacele tehnice certificate/omologate şi/au cu mijloace de măsurare adecvate si verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative. Ignorând prevederile art. 16^1 alin. (1) şi 443^1 alin. (2) din Codul contravenţional al Republicii Moldova nr. 218/2008 (*f.d. 18*).

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938, în privinţa persoanei juridice S.R.L. „Ultracom Electronic", a fost emisă decizia de sancţionare din ***26.09.2025*** - cu amendă, în mărime de 14 (paisprezece) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 700 lei (şapte sute) lei MDL.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***26.09.2025, ora 14:54***, în absenţa contravenientului, copia actului procedural, fiind expediată prin poşta Moldovei, potrivit Actului de predare-primire a trimiterilor poştale recomandate (*f.d. 21-22*), procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost recepţionat de S.R.L. „Amek”, la data de ***01.10.2025***, potrivit trimiterii poştale (*f.d. 20*).

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

Administratorul ***S.R.L. „Ultracom Electronic”,*** Alexandru Filimon, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. DCT04 253938 din 26.09.2025 şi a deciziei emise în baza lui, la ***13.10.2025***, în adresa Direcţiei Monitorizare şi Documentare Trafic Rutier, în interiorul termenului de 15 zile, din momentul când a recepţionat procesul-verbal cu privire la contravenţie, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prioritar instanţa de judecată va analiza cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele imperative prevăzute de legea contravenţională, prin prisma existenţei temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

În art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional, legiuitorul a prevăzut expres şi exhaustiv temeiurile care atrag nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenţie, şi anume, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice-lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

Alineatul (2) al aceluiaşi articol, prevede temeiurile nulităţii relative, astfel încât, celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*", cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Iar, în partea ce ţine de alegaţiile reprezentantului petiţionarei, precum că, procesul – verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit cu încălcarea art. 443 şi art. 445 Cod Contravenţional, se apreciază ca fiind nefondate şi înaintate cu scopul de a evita răspunderea, or, analizând minuţios actul contestat, instanţa constată că, la redactarea procesului – verbal cu privire la contravenţie, agentul constatator a acordat o deplină eficienţă prevederilor art. 443 şi 445 Cod contravenţional, consemnând în cuprinsul actului contestat toate circumstanţele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice.

În conformitate cu prevederile art. 443^1 alin. (2) Cod contravenţional, după recepţionarea solicitării agentului constatator, proprietarul sau posesorul vehiculului (persoană fizică sau juridică), în termen de 60 de zile lucrătoare, este obligat să depună la autoritatea competentă din cadrul căreia face parte agentul constatator o declaraţie cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei constatate în condiţiile alin. (1), care va conţine: a) numele, prenumele, domiciliul, datele de contact şi semnătura proprietarului vehiculului; b) numele, prenumele, domiciliul şi datele de contact ale persoanei căreia i-a fost transmis vehiculul cu care a fost săvârşită contravenţia; c) după caz, alte informaţii relevante.

Raportând circumstanţele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătoreşti la normele de drept aplicabile cazului, inclusiv şi cele invocate de către petiţionar în contestaţie, instanţa de judecată găseşte fondate concluziile agentului constatator aferent vinovăţiei lui ***S.R.L. „Ultracom Electronic",*** în comiterea încălcării regulilor circulaţiei rutiere.

Astfel, în conformitate cu pct. 47.(1) lit. a) din Regulamentul circulaţiei rutiere, limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: a) în localităţi – 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituţiilor de învăţământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale oraşelor – 30 km/h, în zonele rezidenţiale şi teritoriile adiacente drumului – 20 km/h, iar în zonele pietonale – 5 km/h.

Ignorarea cerinţelor evidenţiate din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, în finalitate duce la înregistrarea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional - *Depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră.*

Instanţa notează că, potrivit prevederilor art. 16^1 alin. (1) Cod contravenţional, prin derogare de la prevederile art. 16, pentru contravenţiile constatate cu mijloace tehnice certificate/omologate şi/sau cu mijloace de măsurare adecvate şi verificate metrologic sau etalonate în conformitate cu prevederile actelor normative, persoana fizică sau juridică

proprietar al vehiculului cu care s-a comis contravenţia este pasibilă de răspundere contravenţională sub formă de amendă dacă, în termen de 60 de zile lucrătoare, aceasta nu comunică în condiţiile art. 443[1] identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei.

Iar, conform art. 17 Cod contravenţional, (1) O persoană juridică, cu excepţia autorităţilor publice, este pasibilă de răspundere contravenţională pentru o faptă prevăzută de prezentul cod dacă: a) aceasta nu a îndeplinit sau a îndeplinit necorespunzător dispoziţiile directe ale legii ce stabilesc îndatoriri sau interdicţii privind efectuarea unei anumite activităţi sau a efectuat o activitate ce nu corespunde actelor sale de constituire sau scopurilor sale declarate; b) fapta a fost săvîrşită în interesul persoanei juridice respective de către o persoană fizică împuternicită cu funcţii de conducere, care a acţionat independent sau ca parte a unui organ al persoanei juridice; c) fapta a fost admisă sau autorizată, sau aprobată, sau utilizată de către persoana împuternicită cu funcţii de conducere; d) fapta a fost săvîrşită datorită lipsei de supraveghere şi control din partea persoanei împuternicite cu funcţii de conducere. (1[1]) O persoană fizică se consideră împuternicită cu funcţii de conducere dacă are cel puţin una din următoarele funcţii: a) de reprezentare a persoanei juridice; b) de luare a deciziilor în numele persoanei juridice; c) de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice. (2) Persoana juridică răspunde contravenţional în cazul în care norma materială din partea specială a cărţii întîi prevede expres sancţionarea ei. (3) Dacă în partea specială a cărţii întîi este prevăzută răspunderea contravenţională a persoanei juridice, întreprinderea individuală răspunde ca persoană juridică. (4) Răspunderea contravenţională a persoanei juridice nu exclude răspunderea persoanei fizice sau, după caz, a persoanei cu funcţie de răspundere pentru contravenţia săvîrşită.

Instanţa reţine că faptul încălcării de către S.R.L. „Ultracom Electronic”, a regulilor de circulaţie rutieră a fost pe deplin constatate în şedinţa de judecată de către instanţă în baza probelor anexate la dosar.

Şi anume, la Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938 din 26.09.2025 (*f.d. 18*);

- solicitarea privind depunerea declaraţiei cu privire la identitatea conducătorului vehiculului în momentul săvârşirii contravenţiei seria/nr. DCT04 253938 (*f.d. 19*);
- trimitere poştală (*f.d. 20*);
- actului de predare-primire a trimiterilor poştale (Recomandate/simple) pentru francare (*f.d. 21-22*);
- planşă fotografică, fiind indicată data de 2024-08-10, ora 18:31:51, fiind indicată viteza de 049 km/h (*f.d. 23*);
- decizia Curţii Constituţionale de inadmisibilitate din 12.08.2025 (*f.d. 24-25*);
- buletin de verificare metrologică nr. A 109167 din 12.12.2023 (*f.d. 28*);
- cazier contravenţional (*f.d. 29*).

Sub acest aspect, instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar făptuitorului S.R.L. „Ultracom Electronic” i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu s-a reuşit combaterea prezumţiei

de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute în art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru ce S.R.L. „Ultracom Electronic" este recunoscut vinovat.

Argumentele petiţionarului sunt pur declarative, fără a fi prezentate careva probe, ori în cazul în care sunt invocate careva temeiuri privind inexistenţa faptei contravenţionale, acestea urmează să fie probate de către petiţionar.

Nu pot fi reţinute afirmaţiile reprezenantului petiţionarei potrivit căruia în privinţa S.R.L. „Ultracom Electronic" nu sunt aplicabile prevederile art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, or către S.R.L. „Ultracom Electronic" a fost expediată solicitarea nr. DCT04 253938, prin aceasta i s-a acordat termen de 60 zile să prezinte informaţiile de rigoare agentului constatator, şi anume cine s-a aflat la volanul automobilului de model „Mercedes Sprinter" cu n/î *****, la data de 10.08.2024, ora 18:31, care a fost recepţionată la 26.08.2024 (*f.d. 36*), însă S.R.L. „Ultracom Electronic" nu a informat agentul constatator cine s-a aflat la volanul automobilului.

Cu referire la alegaţiile reprezenantului petiţionarei potrivit căruia fapta descrisă în procesul-verbal nu corespunde componenţei contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod contravenţional, în cuprinsul actului lipsesc circumstanţele de fapt esenţiale care ar confirma existenţa unei depăşiri a vitezei maxime admise de către persoana juridică S.R.L. „ULTRACOM ELECTRONIC", nu este indicat unde, când, în ce condiţii şi cu ce mijloc de transport persoana juridică ar fi comis pretinsa contravenţia imputată, se apreciază critic în condiţia în care din proba foto anexată la materialele cauzei (*f.d. 23*), se vede clar că anume automobilul de model „Mercedes Sprinter" cu n/î *****, se deplasa la data de 10.08.2024, ora 18:31:51, Budeşti, Banda: 01, cu viteza de 49 km/h, pe segmentul de drum stabilit cu limita de viteză de 30 km/h.

Cu referire la alegaţiile reprezenantului petiţionarei potrivit căruia făptuitorului i-au fost încălcate prevederile art. 382 şi art. 384 Cod contravenţional, instanţa reţine că, potrivit materialelor cauzei, făptuitorul a fost informat despre procedura contravenţională iniţiată în privinţa sa, fiind notificat în mod corespunzător de către agentul constatator. În acest sens, acestuia i-a fost expediată o solicitare oficială prin care i s-a cerut să prezinte informaţiile necesare pentru examinarea cauzei, şi anume să comunice identitatea persoanei care se afla la volanul automobilului la data de 10.08.2024. Prin urmare, instanţa constată că făptuitorul a avut posibilitatea reală de a-şi exercita drepturile procesuale, inclusiv de a prezenta explicaţii sau probe în apărarea sa.

În aceste condiţii, instanţa reţine că nu pot fi reţinute încălcări ale prevederilor art. 382 şi art. 384 Cod contravenţional al Republicii Moldova, întrucât făptuitorul a fost informat despre cauza contravenţională şi i-a fost oferită posibilitatea de a furniza informaţiile solicitate de agentul constatator. Simplul fapt că acesta nu a dat curs solicitării sau nu a prezentat informaţiile cerute nu poate fi interpretat ca o încălcare a drepturilor sale procesuale.

Prin urmare, instanţa apreciază că argumentele reprezentantului petiţionarei privind pretinsa încălcare a prevederilor legale menţionate sunt neîntemeiate şi urmează a fi respinse.

Cu referire la alegaţiile reprezenantului petiţionarei potrivit căruia procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit în lipsa consemnării şi certificării faptului întocmirii în ,,absenţa persoanei" prin semnătura a cel puţin un martor, în condiţiile art. 443 alin. (6) Cod contravenţional, instanţa notează că, în cazul din speţă sunt aplicabile prevederile art. 443^1 şi 443 alin. (8) Cod contravenţional, care se rezumă la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare în absenţa contravenientei, fără prezenţa unui martor asistent, deoarece contravenţia a fost constatată cu ajutorul mijloacelor tehnice menţionate supra, iar ultima nu a prezentat în termenul prevăzut de lege informaţia despre conducătorul m/t care l-a condus la data evenimentelor.

Astfel, instanţa apreciază că argumentele reprezentantului petiţionarei privind pretinsa încălcare a prevederilor legale menţionate sunt neîntemeiate şi urmează a fi respinse.

Instanţa urmează a aprecia critic şi afirmaţiile reprezenantului petiţionarei precum că de către agentul constatator nu au fost acumulate probe şi nu au fost anexate dovezi care să confirme existenţa contravenţiei inputate, se apreciază critic în condiţia în care din proba foto anexată la materialele cauzei se vede clar că anume automobilul de model,,Mercedes Sprinter" cu n/î *****, se deplasa la data de 10.08.2024, ora 18:31:51, Budeşti, Banda: 01, cu viteza de 49 km/h.

Totodată, instanţa menţionează că, nu este suficientă invocarea netemeiniciei actului contestat, fiind necesară motivarea contestaţiei cu indicarea amănunţită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor. Contestaţia nu se poate limita la o simplă indicare a dezacordului, condiţia legală a dezvoltării motivelor de contestaţie implicând determinarea greşelilor anume imputate agentului constatator, o minimă argumentare a criticii în fapt şi în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.

Sub acest aspect, instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar făptuitorului S.R.L. ,,Ultracom Electronic" i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, nu s-a reuşit combaterea prezumţiei de legalitate, valabilitate şi autenticitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenţie şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute în art. 236 alin. (1) din Codul contravenţional, pentru ce S.R.L. ,,Ultracom Electronic" este recunoscut vinovat.

Potrivit art. 2 Cod contravenţional, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvîrşirii de noi contravenţii.

Conform prevederilor art. 8 Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-

verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Conform prevederilor art. 458 Cod contravenţional, la adoptarea hotărârii în cadrul procesului instanţa de judecată urmează să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei atrase la răspundere contravenţională, precum şi alte aspecte importante pentru soluţionarea cazului.

În final, examinând motivele invocate de către petiţionar în susţinerea contestaţiei, în coroborare cu materialele procedurii contravenţionale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanţa concluzionează că pe caz contestaţia depusă urmează a fi respinsă, cu menţinerea în vigoare a procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. DCT04 253938 şi a deciziei agentului constatator din cadrul Direcţiei Monitorizare şi Documentare Trafic Rutier a INSP al IGP – Gurduz Elena din 26.09.2025 cu privire la comiterea contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod Contravenţional al RM, întrucât fapta contravenţională a fost probată, iar temeiurile din contestaţia depusă poartă un caracter declarativ.

Pentru aceste motive şi în temeiul celor expuse mai sus şi în conformitate cu prevederile art. art. 36, 395, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge contestaţia depusă de administratorul ***S.R.L. „Ultracom Electronic”,*** Alexandru Filimon, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. DCT04 253938 şi a deciziei de sancţionare din 26.09.2025, întocmite de către agentul constatator din cadrul Direcţiei Monitorizare şi Documentare Trafic Rutier a INSP al IGP – Gurduz Elena, pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 236 alin. (1) Cod Contravenţional al RM, cu aplicarea sancţiunii sub formă de amendă în mărime de ***14 (paisprezece) unităţi convenţionale, ceia ce constituie 700 lei (şapte sute) lei MDL,*** ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului
Judecător Lilia Lupaşco